

едно старо каменно здание при главния входъ на града, между табашкитѣ дюгени и рѣката Куручъ. Това име си води началото отъ тузъ = соль (тузла = солница), защото каменното тамъ здание е служало за складъ на соль, носена съ камили прѣзъ търговскитѣ години на Сливенъ. Сливенското тузла, подобно на тузлукъ, нѣма нищо общо съ крѣпостъта Таузли¹⁾. Названието тузлуци, подобно на това като герловци, гаджали, дели-орманци и т. н., всичко тия отнасяни за турци въ центъра на сѣверо-източна България, сж просто характеристични имена върху локални елементи, далечъ неимѣющи нѣкое етнично начало. Едничкото възражение, което може да се направи въ смисълъ, че Таузли или Таузонлу не е лежало тъкмо при днешното Тавшанъ-Тепе, се заключава въ обстоятелството, че има и други слѣди отъ име на старо заселище между Сливенъ и Ямболъ, което по съзвучие напомня много по-добрѣ Таузли и Таузонлу, отколкото Тавшанлий, което собствено населението не е запомнило, освѣнъ като Тавшанъ-Тепе. Тѣй загатнато заселище се е наричало Таузлий или Тавазлий и се е намирало на юго-изтокъ отъ Сливенъ, край селата Михайлово и Демирджилий. Селото Таузлий или Тавазлий днесъ не съществува, но основитѣ му личатъ на сѣверъ отъ Демирджилий, на разстояние единъ и четвъртъ километра. Че Тавазлий е лежало върху стари основи се види отъ запазеното въ Демирджилий прѣдание, че тамъ наоколо сж били намѣрени голѣми богатства отъ злато (подробности на съответното мѣсто). Прѣданието едва ли не отдава на тоя фактъ разсипването и на самото това заселище. Това е станало най-късно прѣзъ втората половина на XVIII-я вѣкъ, когато подъ ударитѣ на даалии и кърджалии изъ Сливенско изчезватъ сума села. Заедно съ Тавазлий е било разсипано и съседното село Гергювецъ, споменъ отъ което е сжщото име на днешнитѣ Сливенски лозя край Бършанъ. За съществуването на Тавазлий, сливенци, до колкото можахъ да узная, сж съвършено забравили²⁾.

¹⁾ Ср. името *Touzla* въ Hammer-Hellert, I. 203. *Tuzla* пакъ въ М.-Азия, *Tomaschek* въ *Sitzungsberichte*, T. 124, s. 5. (*zur hist. Topogr. von Kleinasien etc.*).

²⁾ По-нататъкъ ще се види, че все въ края на XVIII-я вѣкъ много села въ Сливенско и Ямболско запустяватъ, за да ги срѣщ-